

PARAULA I VIDA

Resumint les conclusions diocesanes del Sínode

Durant el curs pastoral 2021-2022 s'han treballat les demandes del Sínode sobre «**La sinodalitat: comunió, participació i missió**». L'Església d'Urgell ha acollit la crida del Papa Francesc a «caminar junts» i a obrir l'escolta orant, entre els cristians i envers tothom, a la veu de l'Esperit Sant. La consulta feta a Urgell ha involucrat més de 900 persones en més de 60 grups, amb una mitjana d'edat de 47 anys. S'ha subratllat la importància d'escoltar la Paraula, la necessitat d'una formació integral per a tots els agents de pastoral, inclosos els preveres; millorar i accentuar la corresponsabilitat laical, sobretot a través dels diversos òrgans de consulta previstos, com els Consells de pastoral i econòmics parroquials, o la necessitat d'un acompanyament integral, que també tingui en compte la dimensió espiritual. Acolliment, diàleg, escolta i acompanyament. S'aprecia poca implicació de les comunitats cristianes. Cal aportar els propis talents, i millorar la celebració dels sagraments, cercant la coherència entre fe i vida, i testimoniant amb coratge la fe.

Ja que l'Església és la família dels fills de Déu, no pot estar tancada en ella mateixa i ha de promoure la seva dimensió comunitària, empenent iniciatives perquè tots se sentin part de la comunitat. Fomentar l'encontre, el contacte, la comunicació i el coneixement personal entre els membres d'una mateixa comunitat. Establir vincles d'ajuda i de suport mutu. Per això els diferents grups diocesans en la consulta han demanat millorar l'acollida a totes les persones, partint de la seva situació personal, aprofundint en el diàleg a través de l'escolta atenta. Es demana més corresponsabilitat i major presència de la dona en llocs de decisió i ensenyament, que es reflexioni so-

bre noves maneres d'afrontar la sexualitat i el celibat dels preveres. Parròquies acollidores i caritatives, atentes als pobres i als vulnerables, que cuidin les relacions amb altres institucions i que ajudin en la recerca d'espiritualitat.

El més important del Sínode era escoltar-nos, i es pot dir que en bona part s'ha aconseguit. Ha estat una oportunitat per reunir-se de manera presencial, amb actitud de participació, compartint sobretot les actituds i els continguts de la fe. Els diversos grups parroquials han intentat, en la mesura de les seves possibilitats, posar-se en camí i reflexionar junts. Val la pena destacar com l'Esperit Sant ha conduït i condueix l'Església, animant-la i vivificant-la, rejuvenint-la, amb nous i abundants dons. I es van dibuixar alguns grans reptes per a la comunitat cristiana: l'imprescindible rejuveniment, la fidelitat a l'essencial, que sigui profetessa valenta i evangèlica, descentralitzada i més participativa, que promogui el voluntariat, que creï ponts de relació i comunicació amb la societat, la política, la cultura i l'expressió artística. Una Església que estimi i doni testimoni de l'amor de Déu.

L'Assemblea sinodal tinguda a Madrid donà **uns subratllats** sobre les aportacions: 1. Conversió personal, 2. Formació, 3. Litúrgia, 4. Sinodalitat, 5. Paper de la dona en l'Església, 6. Clericalisme bilateral, dels capellans però també dels laics, 7. Acollida, 8. Discerniment, 9. Pastoral familiar i joves, i 10. La continuïtat que cal donar al procés sinodal. I es va demanar **no descuidar** 1. Atenció a infants i discapacitats, 2. Pastoral vocacional i diaconat permanent, i 3. Acolliment de la Paraula, que porta a anunciar-la com a bona notícia.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Fi de curs dels Grups TXt d'adolescents i joves del Bisbat d'Urgell

Els diversos Grups TXt d'adolescents i joves de les parròquies del Bisbat van fer una trobada de final de curs conjunta els dies 17 i 18 de juny, a La Seu d'Urgell. Es van aplegar a la casa que els cedeix la Fundació Llar Cristiana Maria Mestre, per a valorar totes les activitats dutes a terme durant el curs: les trobades que cada grup fa quinzenalment, les sortides, les celebracions, els monitors, etc...

Les valoracions van ser molt positives i es van fer aportacions i propostes per millorar l'any vinent. Dissabte 18 van realitzar una gimcana cultural per La seu d'Urgell, i acabaren la jornada amb la participació en la Missa i el dinar de germanor de la Jornada Diocesana juntament amb els germans de la diòcesi. Agraïm a Déu aquest curs i pels nous membres, adolescents i joves, als grups TXt.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Celebrem demà una de les festes més populars del calendari litúrgic: l'Assumpció de la Mare de Déu al cel, coneguda popularment com la Mare de Déu d'Agost.

No hi ha res escrit a la Sagrada Escripura sobre quan, on, ni com va ser exactament el final de la vida humana de Maria. Però la fe cristiana va veure anticipadament en ella la imatge del que serà el final de la humanitat. Aquesta festa és, en plenitud, la Pasqua de Maria: ella posseeix ja allò que per a nosaltres és encara objecte d'esperança.

El papa Pius XII, l'any 1950, va declarar com a veritat de fe que «Maria, Mare

de Déu, immaculada i sempre verge, en acabar el recorregut de la seva vida terrenal, fou assumpta en cos i ànima al cel».

Maria, identificada amb la vida i la mort de Crist, ha participat ja de la seva resurrecció i és, d'aquesta manera, tal com va assenyalar el Concili Vaticà II, «un signe d'esperança ferma i de consol per al poble de Déu, és a dir, per a tots nosaltres».

En aquesta festa tan assenyada, l'Evangelí ens ha proposat l'escena de la visita de Maria a la seva cosina Elisa-

bet, on Maria rep aquells grans elogis: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes... Felicitat tu que has cregut». I ella respon amb el càntic del *Magnificat*.

Pau VI, tot recordant el significat de la festa d'avui, deia: «És una festa que proposa a l'Església i a la humanitat el consol que s'ha realitzat l'esperança final. Que aquesta glorificació és el destí de tots els qui Jesucrist ha fet germans seus» (*Marialis cultus*).

Assumpta

L'Assumpció de la Mare de Déu té una significació pròpia i concreta per a tots nosaltres. Maria ha recorregut el camí d'aquesta vida i ha arribat a la meta, la glòria del cel. Ella, assumpta, «feta semblant al seu fill ressuscitat d'entre els morts, coneix ja anticipadament la condició en la qual viuran tot els justos».

Maria va dir d'ella mateixa: «Totes les generacions em diran benaurada». No la podem oblidar. Per això també nosaltres acomplim la seva profecia i la proclamem model i impuls de la nostra fe i de la fe de tota l'Església.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

Resumiendo las conclusiones diocesanas del Sínodo

Durante el curso pastoral 2021-2022 se han trabajado las demandas del Sínodo sobre «**La sinodalidad: comunión, participación y misión**». La Iglesia de Urgell ha acogido la llamada del Papa Francisco a «caminar juntos» y a abrir la escucha orante, entre los cristianos y hacia todos, a la voz del Espíritu Santo. La consulta realizada en Urgell ha involucrado a más de 900 personas en más de 60 grupos, con una media de edad de 47 años. Se ha subrayado la importancia de escuchar la Palabra, la necesidad de una formación integral para todos los agentes de pastoral, incluidos los presbíteros; mejorar y acentuar la corresponsabilidad laical, sobre todo a través de los distintos órganos de consulta previstos, como los Consejos de pastoral y económicos parroquiales, o la necesidad de un acompañamiento integral, que también tenga en cuenta la dimensión espiritual. Acogida, diálogo, escucha y acompañamiento. Se aprecia poca implicación de las comunidades cristianas. Es necesario aportar los propios talentos, y mejorar la celebración de los sacramentos, buscando la coherencia entre fe y vida, y testimoniando con coraje la fe.

Puesto que la Iglesia es la familia de los hijos de Dios, no puede estar encerrada en sí misma y debe promover su dimensión comunitaria, emprendiendo iniciativas para que todos se sientan parte de la comunidad. Fomentar el encuentro, el contacto, la comunicación y el conocimiento personal entre los miembros de una misma comunidad. Establecer vínculos de ayuda y apoyo mutuo. Por eso los diferentes grupos diocesanos en la consulta han pedido mejorar la acogida a todas las personas, partiendo de su situación personal, profundizando en el diálogo a través de la escucha atenta. Se pide más corresponsabilidad y mayor presencia de la mujer en lugares de decisión y enseñanza, que se reflexione sobre nuevas formas de afrontar la sexualidad y el celibato de los presbíteros. Parroquias acogedoras y caritativas, atentas a los pobres y a los vulnerables, que cuiden las relaciones con otras instituciones y que ayuden en la búsqueda de espiritualidad.

Lo más importante del Sínodo era escucharnos, y puede decirse que en buena parte se ha logrado. Ha sido una oportunidad para reunirse de forma presencial, con actitud de participación, compartiendo sobre todo las actitudes y los contenidos de la fe. Los distintos grupos parroquiales han intentado, en la medida de sus posibilidades, ponerse en camino y reflexionar juntos. Vale la pena destacar cómo el Espíritu Santo ha conducido y conduce a la Iglesia, animándola y vivificándola, rejuveneciéndola, con nuevos y abundantes dones. Y se dibujaron algunos grandes retos para la comunidad cristiana: el imprescindible rejuvenecimiento, la fidelidad a lo esencial, que sea profetisa valiente y evangélica, descentralizada y más participativa, que promueva el voluntariado, que cree puentes de relación y comunicación con la sociedad, la política, la cultura y la expresión artística. Una Iglesia que ame y dé testimonio del amor de Dios.

La Asamblea sinodal celebrada en Madrid dio **unos subrayados** sobre las aportaciones: 1. Conversión personal, 2. Formación, 3. Liturgia, 4. Sinodalidad, 5. Papel de la mujer en la Iglesia, 6. Clericalismo bilateral, de los curas pero también de los laicos, 7. Acogida, 8. Discernimiento, 9. Pastoral familiar y jóvenes, y 10. La continuidad a dar al proceso sinodal. Y se pidió **no descuidar** 1. Atención a niños y discapacitados, 2. Pastoral vocacional y diaconado permanente, y 3. Acogida de la Palabra, que lleva a anunciarla como buena noticia.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Es beneeix una nova campana a Sant Romà de Vila, a Encamp

Mons. Joan-Enric Vives va beneir la nova campana a l'ermita de Sant Romà de Vila, a Encamp, enmig d'una joiosa festa que coincidirà amb la celebració del tradicional aplec, Dilluns de Pentecosta. El Copríncep fou rebut per la Cònsol Major, Laura Mas, i pel Rector i Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira, i l'Arxiprest Mn. Ramon Sàries.

La Missa enguany va poder tornar a ser celebrada a l'església romànica del segle XII, i van concelebrar amb l'Arquebisbe el Rector, l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, i Mn. David Codina. Van assistir-hi molts veïns i amics de Vila així com el Ministre de Turisme i Telecomunicacions, i fill de la parròquia, Jordi Torres.

A la seva homilia, l'Arquebisbe va voler posar de manifest la importància de retrobar-se en l'aplec, superada la pandèmia, en la seva dimensió més original: trobada festiva primer per celebrar l'Eucaristia i, també, per compartir la taula, la festa i la germanor.

També destacà com Sant Romà, que els habitants de Vila tenen com a protector i intercessor, fou un màrtir que va donar la seva vida per seguir Jesús, durant la persecució de Dioclecià (s. IV), que li van tallar la llengua perquè no seguís exhortant a convertir-se al cristianisme els pagans. El miracle que se li atribueix és que malgrat això va continuar parlant i predicant Jesús. Ens cal aprendre dels màrtirs i saber donar testimoni de Jesús amb valentia i coratge, amb la nostra paraula però, sobretot, amb el nostre exemple i vida, sense avergonyir-se mai de la fe.

Finalment, el Copríncep episcopal va demanar pregar com a catòlics perquè tots els països de la terra, i especialment el Principat d'Andorra, valorin, respectin, ajudin i acompanyin, financin, i protegeixin, el bé tan gran que és la família tal com els catòlics l'entenen: un pare, una mare, uns nens, uns avis, uns cosins, uns parents... I va demanar que «el

legislador andorrà tingui present aquest bé tan gran que és la família i que les reformes que es vulguin incloure en el Codi de Família siguin reformes que vagin a favor d'ella, a favor dels nens, a favor dels joves, a favor dels avis, que són socialitzats i acollits en la família, a favor dels malalts, a favor dels vulnerables. Que aquest sigui el gran ideal que ens mogui també a Andorra. Jo és l'Andorra que vaig trobar quan vaig venir-hi fa 20 anys i és l'Andorra que m'agradaria també que es mantingués. No depèn de mi, però sí que depèn de tots, també dels catòlics, que hem d'aportar a aquesta societat la nostra visió perquè els nostres legisladors hi siguin fidels: als programes electorals amb els quals es van presentar, amb allò que hi havia, i no amb allò que no hi havia, i fer coses que no s'han preguntat primer a l'electorat. Aquest és el camí democràtic de fer les coses».

Al final de la Missa es beneí la nova campana segons el ritual de benedicció litúrgic establert: la campana «Jesús i Maria» del 1597 i originària de l'antiga església de Sant Jaume dels Cortals. La campana del segle XVI, que ara serà col·locada al campanar de l'església de Santa Eulàlia d'Encamp, ha estat restaurada gràcies a les aportacions econòmiques de la gent de la parròquia. També se l'ha batejada per voluntat popular amb el nou nom de «Romana» afegit, com a commemoració de la seva restauració i benedicció durant l'aplec de Sant Romà de Vila.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE SANT JOSEP

Josep, home del silenci

Moltes vegades és necessari el silenci. El silenci és important, a mi em commou un verset del Llibre de la Saviesa que va ser llegit pensant en el Nadal, i diu: «Mentre un silenci tranquil embolcallava l'univers i la nit era al bell mig de la seva cursa, la teva paraula totpoderosa [...], es va llançar des del cel [...] al mig del país» (Sv 18, 14-15). En el moment de més silenci Déu es va manifestar.

Els evangelis no relaten cap paraula de Josep de Natzaret, cap, no va parlar mai. Això no significa que fos taciturn, no, hi ha un motiu més profund. Amb el seu silenci, Josep ens convida a deixar espai a la Presència de la Paraula feta carn, a Jesús.

El silenci de Josep no és mutisme, és un silenci ple d'escolta, un silenci treballador, un silenci que fa emergir la seva gran interioritat. «Una pa-

labra parló el Padre, que fue su Hijo» —comenta St. Joan de la Creu— «y ésta habla siempre en eterno silencio, y en silencio ha de ser oída del alma.»

Jesús va créixer en aquesta «escola», a la casa de Natzaret, amb l'exemple quotidiana de Maria i Josep. Que bonic seria si cada un de nosaltres, aconseguís recuperar aquesta dimensió contemplativa de la vida oberta de bat a bat precisament pel silenci. El silenci ens espanta una

mica, perquè ens demana entrar dins nosaltres mateixos i trobar la part més veritable de nosaltres.

Aprenem de sant Josep a conrear espais de silenci, en els quals pugui emergir una altra Paraula, és a dir, Jesús, la Paraula: la de l'Esperit Sant que habita en nosaltres i que porta a Jesús. Hem d'aprendre de Josep a conrear el silenci: aquest espai d'interioritat en les nostres jornades, en el qual donem la possibilitat a l'Esperit de regenerar-nos, de consolar-nos, de corregir-nos. De fet, Josep ha unit l'acció al silenci. Ell no va parlar, però va fer, i ens va mostrar així allò que un dia Jesús va dir als deixebles: «No tothom qui em diu: "Senyor, Senyor", entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel» (Mt 7,21).

Dimecres, 15 de desembre de 2021

Les Càritas diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell han de destinar un milió d'euros més que l'any anterior per atendre les persones

Les Càritas diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell han destinat durant l'any 2021 un total de 6.567.844 euros per atendre les persones que acudeixen a l'entitat, un milió d'euros més que l'any 2020 (5.530.879 euros). Gran part d'aquests recursos han estat destinats a programes de cobertura de necessitats bàsiques i de suport als col·lectius més vulnerables, i als projectes d'inserció laboral. En total, s'han beneficiat de l'acció de Càritas gairebé 17.000 persones d'arreu del territori de les tres diòcesis. Així mateix, també s'han atès més de 7.000 persones en els diversos programes que duu a terme l'entitat.

Pel que fa a les ajudes econòmiques directes, més de 4.000 llars de Ponent i del Pirineu han rebut un total de 650.844 euros per part de les tres Càritas, una xifra pràcticament idèntica a la de l'any 2020, marcada per la pandèmia, i que mostra com la situació no s'ha revertit, tot el contrari, ja que l'increment és d'un 25% respecte l'any 2019. L'any 2021 es van destinar gairebé 200 euros per persona de mitjana, un 30% més del que s'havia aportat a cada una d'elles abans de la pandèmia. L'entitat, però, remarca que els diners destinats a les persones és un mitjà no una finalitat, i avisa que l'acompanyament i l'empoderament són crucials per a les persones que pateixen i requereix recursos per dur-ho a terme de forma adequada.

Una dada que preocupa especialment a les tres Càritas és que, a diferència del que venia sent habitual, actualment un 17% de les persones que hi acudeixen tenen feina (a la diòcesi de Lleida un 19,5%, a Solsona un 15% i a la d'Urgell un 18%). Aquesta tendència a l'alça posa de manifest, per una

banda, la precarietat del sistema laboral i, per l'altra, la constatació que un nombre elevat de persones viu en la pobresa, tot i tenir un contracte la-

boral. Així doncs, persones amb experiència laboral i que viuen dels seus salaris no tenen suficients ingressos per poder finançar les seves despe-

ses habituals de subsistència, amb el que necessiten d'un complement i suport institucional, públic o privat, per tenir una vida digna.

En l'àmbit laboral, tant Càritas Diocesana de Lleida, com les de Solsona i d'Urgell, a través de les seves empreses d'Inserció (Troballes, Cartaes, Xavier Pauls, Volem Feina i Nougrapats) han creat fins a 93 llocs de treball, 13 nous respecte l'any 2020, suposant un increment del 14%. Després de les dificultats de l'any 2020, amb la disminució dràstica de feina o la parada total de l'activitat, amb la conseqüent aplicació d'ERTOS a treballadors i treballadores, aquestes empreses han estat capaces de revertir part de la situació agreujada per la crisi de la Covid-19.

Les tres Càritas mostren preocupació per l'augment imparable dels preus dels subministraments de les llars, especialment des de l'esclat del conflicte a Ucraïna. Això té efecte en els recursos destinats a la cobertura dels habitatges, tant del lloguer com de l'electricitat, de l'aigua i del gas. Tant és així, que les Càritas de Lleida, de Solsona i d'Urgell van destinar l'any 2021 un 57% del total de les ajudes econòmiques a aquests conceptes. Cal tenir en compte que la pujada més significativa ha tingut lloc el 2022 i, per tant, les repercussions seran encara més greus aquest any.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ap 11,19a;12,1.3-6a.10ab / SI 44 / 1C 15,20-26 / Lc 1,39-56]. Assumpció de la Benaurada Verge Maria; sant Tarsici, acòlit mr.

16. ■ Dimarts [Ez 28,1-10 / SI: Dt 32 / Mt 19,23-30]. Sant Esteve d'Hongria (†1038), rei; sant Roc, a Montpeller, advocat de les malalties infeccioses; santa Serena, emperadriu; beat Joan de Santa Marta, prev. franciscà i mr. al Japó (1618), de Prades (Baix Camp).

17. ■ Dimecres [Ez 34,1-11 / SI 22 / Mt 20,1-16]. Sant Jacint de Polònia, prev. dominicà; santa Beatriu de Silva, vg. franciscana, fund. de les Concepcionistes, a Toledo (1484); sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.; beat Bartolomé Laurel, rel. franciscà de Mèxic, i mr. (1627) al Japó.

18. ■ Dijous [Ez 36,23-28 / SI 50 / Mt 22,1-14]. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; sant Patrici, bisbe; sant Nicolau Factor, prev. franciscà, de València; beat Manés de Guz-

mán, prev. dominicà, germà de sant Domènec.

19. ■ Divendres [Ez 37,1-14 / SI 106 / Mt 22,34-40]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev. fundador dels Eudistes; sant Ezequiel Moreno Díaz, bisbe; sant Magí (s. III), mr. ermità a Brufaganya (Conca de Barberà); sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

20. □ Dissabte [Ez 43,1-7a / SI 84 / Mt 23,1-12]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc a Claravall, i doctor

de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, màrtirs a Còrdova; beat Arquimbau, prevere d'Orleans i màrtir (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. ■ Diumenge vinent, XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 66,18-21 / SI 116 / He 12,5-7.11-13 / Lc 13,22-30]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximilà, mrs., patrons de Blanes; santa Ciríaca, viuda mr.

Diumenge XX de durant l'any (C)

COMENTARI

«Sense cansar-nos-en, llancem-nos a córrer en la prova que ens ha estat proposada»

Es autèntics profetes sempre han estat incòmodes perquè no diuen allò que moltes vegades voldríem sentir. Ho veiem en el cas de Jeremies: *Que Jeremies mori d'una vegada. Aquest home no fa sinó desmoralitzar els guerrers que queden a la ciutat i tots els restants del poble. Aquest home no vol el bé del poble* —això és el que interpreten ells— *sinó la seva perdició*. I és que Jeremies predica que es rendeixen al rei de Babilònia per estalviar vides perquè sap que la resistència està condemnada al fracàs. Però, això, ni el rei ni els dirigents ni el poble no ho volen sentir. Com a resultat: *el tiraren a la cisterna... on no hi havia aigua sinó fang*. Jeremies predica el missatge que el Senyor li encomana. Jesús a l'evangeli ens diu unes paraules estranyes: *¿Us penseu que he vingut a portar la pau a la terra? Us asseguro que no. És la divisió el que he vingut a portar*. Ens sobten aquestes paraules perquè sempre hem pensat que Jesús havia vingut a predicar la pau al món. I és així. Però, a quin preu? No a qualsevol. El Senyor ens demana una entrega total, una opció radical per ell, ens demana fins i tot ser capaços de donar la vida pels altres i això no tothom ho accepta. El seguiment del Senyor provoca oposicions i hostilitats també a l'interior de les famílies. Quan algú es pren seriosament el seguiment de Jesús molt probablement els de la seva mateixa casa li faran la vida impossible: el criticaran, li faran el buit. El resultat serà la divisió: *renyiran els pares contra els fills i els fills contra els pares...* Però la segona lectura ens recorda: *Envoltats d'un núvol tan gran de testimonis que ens ensenyen com hem de viure la fe, alliberem-nos de tot impediment i del pecat i sense cansar-nos-en, llancem-nos a córrer en la prova que ens ha estat proposada*. Jesús per arribar a la felicitat acceptà el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar. Tingueu present aquell que aguanta un atac tan dur contra la seva persona. Així no us deixareu abatere cansats de resistir. No ens cal afegir res més.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 38,4-6.8-10)

En aquells dies, alguns dels principals de Jerusalem digueren al rei: «Que Jeremies mori d'una vegada. Aquest home no fa sinó desmoralitzar els guerrers que queden a la ciutat i tots els restants del poble. Aquest home no vol el bé del poble, sinó la seva perdició.» El rei Sedequies els respongué: «Està a les vostres mans.» El rei era incapaç de negar-los res.

Els, doncs, prengueren Jeremies i el tiraren a la cisterna de Melquies, fill del rei, situada al pati de la guàrdia. L'hi baixaren amb unes cordes. A la cisterna no hi havia aigua, sinó fang; Jeremies quedà enfonsat en el fang. Llavors Abdemèlec, un home del palau reial, anà a trobar el rei a la porta de Benjamí i li digué: «Rei, senyor meu, no està bé això que aquests homes han fet amb el profeta Jeremies: l'han tirat a la cisterna, i ara, que ja no hi ha pa a la ciutat, es morirà allà dintre de fam.» Llavors el rei donà aquesta ordre a Abdemèlec, el cusita: «Emporta't tres homes i treu de la cisterna el profeta Jeremies abans no es mori.»

▶ Salm responsorial (39)

R. *Senyor no tardeu a defensar-me.*

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,1-4)

Germans, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, que ens ensenyen com hem de viure la fe, alliberem-nos de tot impediment i del pecat, que amb tanta facilitat ens lliga i, sense cansar-nos-en, llancem-nos a córrer en la prova que ens ha estat proposada. Tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme. Ell, per arribar a la felicitat que li era proposada acceptà el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar; així s'assegué a la dreta del tron de Déu. Tingueu present aquell que aguanta un atac tan dur contra la seva persona de part dels pecadors; així no us deixareu abatere cansats de resistir. En la vostra lluita contra el pecat, encara no us hi heu enfrontat fins a vessar la sang.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 12,49-57)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «He vingut a calar foc a la terra. Com voldria ja veure-la cremar! He de passar la prova d'un baptisme. Com em sento el cor oprimat fins que no l'hauré passada! Us penseu que he vingut a portar la pau a la terra? Us asseguro que no. És la divisió, el que he vingut a portar. Des d'ara dins una mateixa casa n'hi haurà cinc de dividits: Tres contra dos, i dos contra tres. El pare renyirà amb el fill i el fill amb el pare; la mare renyirà amb la filla i la filla amb la mare; la sogra renyirà amb la nora i la nora amb la sogra.» Deia també a la gent: «Quan veieu sortir un núvol a ponent, dieu tot seguit: "Ja ve la pluja." I efectivament, la pluja arriba. I qual el vent bufa del sud, dieu: "Farà calor." I en fa. Hipòcrites! Vosaltres sabeu endevinar el temps per l'aspecte de la terra i el cel, i ara no endevineu quins moments esteu vivint? Per què no judiqueu vosaltres mateixos què heu de fer?»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 38,4-6.8-10)

En aquellos días, los dignatarios dijeron al rey: «Hay que condenar a muerte a ese Jeremías, pues, con semejantes discursos, está desmoralizando a los soldados que quedan en la ciudad y al resto de la gente. Ese hombre no busca el bien del pueblo, sino su desgracia». Respondió el rey Sedecías: «Ahí lo tenéis, en vuestras manos. Nada puedo hacer yo contra vosotros.»

Ellos se apoderaron de Jeremías y lo metieron en el aljibe de Malquías, príncipe real, en el patio de la guardia, descolgándolo con sogas. Jeremías se hundió en el lodo del fondo, pues el aljibe no tenía agua.

Ebedmélec abandonó el palacio, fue al rey y le dijo: «Mi rey y señor, esos hombres han tratado injustamente al profeta Jeremías al arrojarlo al aljibe, donde sin duda morirá de hambre, pues no queda pan en la ciudad».

Entonces el rey ordenó a Ebedmélec el cusita: «Toma tres hombres a tu mando y sacad al profeta Jeremías del aljibe antes de que muera».

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Señor, date prisa en socorrerme.*

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 12,1-4)

Hermanos: Teniendo una nube tan ingente de testigos, corramos, con constancia, en la carrera que nos toca, renunciando a todo lo que nos estorba y al pecado que nos asedia, fijos los ojos en el que inició y completa nuestra fe, Jesús, quien, en lugar del gozo inmediato, soportó la cruz, despreciando la ignominia, y ahora está sentado a la derecha del trono de Dios.

Recordad al que soportó tal oposición de los pecadores, y no os canséis ni perdáis el ánimo. Todavía no habéis llegado a la sangre en vuestra pelea contra el pecado.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 12,49-57)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «He venido a prender fuego a la tierra, ¡y cuánto deseo que ya esté ardiendo! Con un bautismo tengo que ser bautizado, ¡y qué angustia sufro hasta que se cumpla! ¿Pensáis que he venido a traer paz a la tierra? No, sino división. Desde ahora estarán divididos cinco en una casa: tres contra dos y dos contra tres; estarán divididos el padre contra el hijo y el hijo contra el padre, la madre contra la hija y la hija contra la madre, la suegra contra su nuera y la nuera contra la suegra». Decía también a la gente: «Cuando veis subir una nube por el poniente, decís enseguida: "Va a caer un aguacero", y así sucede. Cuando sopla el sur decís: "Va a hacer bochorno", y sucede. Hipócritas: sabéis interpretar el aspecto de la tierra y del cielo, pues ¿cómo no sabéis interpretar el tiempo presente? ¿Cómo no sabéis juzgar vosotros mismos lo que es justo?»